

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 140. stavka 1. Financijske uredbe (istovjetan članku 106. stavku 16. Financijske uredbe primjenjive od siječnja 2016.), članka 140. stavka 2. točke (b) Financijske uredbe (istovjetan članku 106. stavku 17. točki (b) Financijske uredbe primjenjive od siječnja 2016.) i članka 136. stavka 3. Financijske uredbe jer odluka o objavi nije obrazložena.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 106. stavka 13. točke (a) Financijske uredbe primjenjive od siječnja 2016. Navodi se da odgovorni dužnosnik nije smatrao da novčana kazna može zamijeniti odluku o isključenju, zbog čega treba poništiti odluku jer je nedostavno obrazložena. U svakom slučaju, od Općeg suda se zahtijeva da, ako ne odluči u cijelosti poništiti pobijanu odluku, zamijeni mjeru isključenja sankcijom koja je razumna s obzirom na okolnosti slučaja, u skladu s člankom 261. UFEU-a i člankom 143. stavkom 9. Financijske uredbe.

(¹) Uredba Vijeća (EU) 2018/1877 od 26. studenoga 2018. o financijskoj uredbi koja se primjenjuje na 11. europski razvojni fond i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) 2015/323 (SL 2018., L 307, str. 1.)

(²) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1.)

(³) Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL 2012., L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.)

(⁴) Uredba (EU, Euratom) 2015/1929 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. listopada 2015. o izmjeni Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL 2015., L 286, str. 1.)

Tužba podnesena 9. ožujka 2023. – eClear/Komisija

(Predmet T-127/23)

(2023/C 155/87)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: eClear AG (Berlin, Njemačka) (zastupnik: R. Thomas, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi prešutno odbijanje od 4. siječnja 2023. tužiteljeva zahtjeva za pristup Komisijinim dokumentima od 14. rujna 2022. – broj dokumenta GESTDEM 2022/5489 –, kojim je zahtijevao pristup svim odlukama o obvezujućoj tarifnoj informaciji od 2004.;

— naloži snošenje troškova tuženiku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda čl. 2. st. 1. Uredbe 1049/2001 (¹)

— Tražene odluke o obvezujućoj tarifnoj informaciji dokumenti su u smislu Uredbe 1049/2001.

— Komisija u svojoj odluci o prvom zahtjevu nije uzela u obzir da su joj u prošlosti pisanim putem dostavljene odluke o obvezujućoj tarifnoj informaciji, koje su sve obuhvaćene pojmom dokumenta iz Uredbe 1049/2001.

- Komisija pogrešno polazi od toga da nevaljane odluke o obvezujućoj tarifnoj informaciji, kojima javnost više ne može pristupiti internetskim putem, nisu dokumenti u smislu Uredbe 1049/2001. Baze podataka za obvezujuće tarifne informacije u cjelini su dokument koji se može učiniti dostupnim tužitelju.
- U skladu sa sudskom praksom Suda, i pojedinačne odluke o obvezujućoj tarifnoj informaciji su dokumenti u smislu Uredbe jer im službenici Unije mogu pristupiti pomoću alata koji im stoje na raspolaganju.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda čl. 42. Povelje o temeljnim pravima

- Ako se zbog strukture baze podataka za odluke o obvezujućoj tarifnoj informaciji nevaljane odluke ne bi mogle više smatrati obuhvaćene pojmom dokumenta iz Uredbe 1049/2001, to bi činilo povredu čl. 42. Povelje o temeljnim pravima i Komisija se ne bi mogla na nju oslanjati.
- Valjane odluke o obvezujućoj tarifnoj informaciji, dostupne u bazi podataka, nesumnjivo su dokumenti u smislu Uredbe 1049/2001.
- Ako bi stvarne radnje – u ovom slučaju programiranje baze podataka – neke institucije Unije dovele do toga da su određeni dokumenti isključeni iz područja primjene Uredbe 1049/2001, time bi se zadiralo u pravo na pristup dokumentima institucija. Zadiranje se mora ispitati s obzirom na čl. 52. st. 1. Povelje o temeljnim pravima.
- U ovom slučaju nije očito na kojim bi se zakonskim temeljima dopustilo Komisiji da iz područja primjene Povelje o temeljnim pravima isključi odluke o obvezujućoj tarifnoj informaciji nakon isteka roka njihove valjanosti.
- Nadalje, nije očito ni koji se privatni ili javni interesi u smislu čl. 15. st. 3. podst. 2. UFEU-a štite zadiranjem u čl. 42. Povelje o temeljnim pravima.

(¹) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16.)

Tužba podnesena 9. ožujka 2023. – Meta Platforms Ireland/Europski odbor za zaštitu podataka

(Predmet T-128/23)

(2023/C 155/88)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Meta Platforms Ireland Ltd (Dublin, Irska) (zastupnici: H.-G. Kamann, F. Louis, M. Braun i A. Vallery, odvjetnici, P. Nolan, B. Johnston, C. Monaghan i D. Breatnach, *Solicitors*, D. McGrath, E. Egan McGrath i H. Godfrey, *Barristers*)

Tuženik: Europski odbor za zaštitu podataka (EOZP)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi obvezujuću odluku EOZP-a 4/2022 o sporu koji je pokrenuo Irish SA protiv Meta Platforms Ireland Limited i njegove Instagram službe (čl. 65. GDPR-a) donesenu 5. prosinca 2022. u cijelosti ili, podredno, u relevantnim dijelovima, i
- naloži tuženiku da snosi troškove postupka.